

CE GĂSIM ÎN ACEST NUMĂR?

Partea a III-a
Libertăți, reguli, drepturi
Judecător - Cristi Danileț

Vocabular

Să cunoaștem termenii!

Partea a II-a

Interviu cu Ana Stănescu -
președinta PlayYouth

Craiova culturală: lansare de
carte „Ferenike” de Doina Ruști
”Văduva plătește dublu” de
Gabriela Gheorghisor

Întâlnirile SpectActor

cu Matei Vișniec

Jocuri QR codes

PLAY

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

Partea a III-a

Despre libertăți și consecințe ale încălcării drepturilor

Păpălău Loredana
Pîrlac Eugenia Nicoleta

Loredana: D-le judecător ce este libertatea? De ce este ea prețioasă și, din nou, unde este limita? Există limite în exercitarea dreptului la libertate?

Cristi Danileț: Libertatea este cel mai prețios dar pe care îl avem. În lipsa libertății am fi sclavi. Iar sclavul este un obiect, poate fi vândut, cumpărat, bătut, înfometat, abuzat. Iar noi nu vrem să fim sclavi, vrem să fim oameni liberi. **Dar libertatea, cum v-am spus mai devreme, este ca o monedă cu două fețe: pe de o parte avem drepturile, adică ce putem face, și vă spun acum, puteți face orice vreți voi, iar pe de**

altă parte avem responsabilitățile, adică ce nu avem voie să facem – nu avem voie să facem nimic din ce le poate face rău celorlalți. Libertatea mea se întinde până acolo unde întâlnește libertatea ta – aceasta este toată filosofia vieții. Vă dau un exemplu, în articolul 30 de Constituție spune că Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin

alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile. Deci orice gând am eu în cap, orice opinie, eu pot să îi dau drumul în afara mea. De exemplu, tu poți spune această întâlnire cu Cristi Danileț a fost un dezastru. Foarte bine. Este opinia ta. Nu deranjează pe nimeni. Dar, tot același articol din Constituție spune că libertatea ta de exprimare nu poate să dăuneze demnității sau reputației altei persoane nu ai voie să mă defăimezi.

freedom

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

De asemenea, nu poate atinge viața mea privată, nu ai voie să comunic public numărul meu de telefon, sau adresa mea de e-mail sau nu ai voie să îmi faci o poză să o publici fără voia mea. Scrie în Constituție. Nu ai voie să mă defăimezi. Poți să spui Cristi Danileț ține niște prostii de cursuri de educație juridică, dar nu poți să spui Cristi Danileț este un prost, Cristi Danileț este un judecător corupt. Pentru că aceasta este defăimare, îmi aduci atingere și mândriei mele sau onoarei și reputației mele. Dacă spui acest lucru în public m-ai distrus, pentru că sunt mulți oameni care vor râde și își vor schimba părerea lor despre mine. De aceea vă spuneam că orice drept are un cadru, un cadru prescris de lege. De exemplu, vrei să pleci din țară, dar în ce condiții pleci din țară dacă ești minor. Avem o lege specială care spune în ce condiții un minor poate ieși din țară, ca spune în mod expres că trebuie să ai pașaport sau să fii pe pașaportul părinților, să mergi cu un părinte sau cu o persoană împuternicită prin notariat de părinți. De exemplu dacă ai doi părinți și ieși cu unul, trebuie să ai împuternicire notarială, altfel este răpire internațională de minori. Deci iată un drept, cum este libertatea de a circula care este discriminarea. Fie că vorbim

blocată de un cadru în care trebuie exercitat. De exemplu dacă eu sunt părintele tău și tu vrei să ieși din țară cu celălalt părinte al tău, eu nu pot veni să spun eu nu vreau să pleci din țară cu fata noastră, pentru că acesta este un abuz și voi fi dat în judecată de părinte și judecătorul va decide în locul meu. Ai voi să faci ce este bine pentru tine, dar nu ai voie să dăunezi celorlalți.

Nicoleta: Un fapt des întâlnit în societate și printre elevi este aveam o discuție foarte interesantă

de gen, statut social, etnie, etc., există adesea diferite prejudecăți, atitudini care rănesc alte persoane, le izolează. Cum vedeți dvs. această problemă și ce putem face pentru a o evita?

Cristi Danileț: Discriminarea la școală este clar reglementată, așa cum nu ai voie să spui injurii, nu ai voi nici să dai note mai slabe cuiva, de exemplu, pentru că este de o anumită etnie, că e fată sau băiat, înalt sau slab, nu ai voie să faci diferențe de acest fel. Uite,

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

cu soția mea zilele trecute, eu îi spuneam că nu putem spune negru despre o persoană, pentru că se supără, iar ea mi-a spus că două persoane au intrat în magazin, ce treabă am eu cu culoarea pielii lor. Și, da, are dreptate. Nu avem treabă cu modul în care arată oamenii, dacă ești blondă sau brunetă, da, sunt multe bancuri cu blonde, pe care le spunem pentru amuzament, dar nu are nicio treabă, soția mea este blondă de exemplu, dar este foarte isteată. Cu romii de exemplu, am avut o grămadă de prejudecăți cu ei, sunt o mulțime de romi care au ajuns în funcții foarte înalte, am avut o grămadă de colegi la facultate, care au ajuns magistrați de etnie, nu am sesizat nicio diferență. Viața privată, este viață privată. Nu are rost să facem diferențieri între oameni. Eu provin dintr-o familie simplă, de muncitori. Am înțeles că sunt colegi care provin din familii de magistrați. Eu nu m-am simțit discriminat niciodată, dimpotrivă, la facultate am fost mai bun ca toți. În anul 2 de facultate am bătut 300 de colegi, cu media 10 pe linie. Am bătut 300 de colegi, printre care și fii de profesori. Toată lumea a întrebat: "Bă, cine-i Danileț ăsta, de unde a apărut?" A spus unul: "Băi, de la Vatra

Dornei, de acolo unde sunt veverițe în parc." Nici nu știau că o să mă califice. Deci oamenii sunt egali în drepturi, egali în șanse, sigur, nu o să ne placă întotdeauna de toți, nu trebuie să ne placă întotdeauna de toți, noi ne alegem cercurile de prieteni. Important e să nu râdem de ceilalți și mai ales să nu fie un dezavantaj în niciun fel și dacă putem să-i ajutăm pe unii să-i ajutăm, de exemplu. pe cei care au dizabilități locomotorii. Ei trebuie ajutați, trebuie, nu știu, poate poți să faci un semn la autobuz să-l ia și pe el sau să

meargă mai încet. Trebuie să îi ajutăm pe cei în suferință, dar în rest nu avem de ce să discriminăm. Faptul că voi aveți părul brunet acum amândouă și lung, nu înseamnă că trebuie să vă tratez altfel decât dacă mi-ar fi luat interviu două blonde cu părul scurt sau faptul că sunteți doar fete și nu ați pus și un băiat ca să asigurăm proporționalitatea. Nu mă deranjează, nu mă deranjează că sunteți fete, nu vă tratez în altfel la fel aș fi vorbit. Dar fiind fete. eu ca bărbat, mă rog, mă simt dator să fiu puțin mai atent mai

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

grijuliu, mai gentil, așa am fost eu educat de acasă. Deci, cred că nediscriminarea pe de o parte se bazează pe o intoleranță pe care o avem, ceea ce este greșit, și cred că poate fi combătută prin educație, atât de acasă, cât și la școală, dar mai ales în grupurile noastre. Fiți voi tolerante și învățați-i și pe ceilalți să fie și mai ales ajutați-i pe cei slabi întotdeauna. Cred că asta am omis să vă spun și este important: **drepturile au fost făcute pentru cei slabi.** Amintiți-vă joculețul pe care

I-am făcut cu săptămâna fără reguli. Dacă n-ar fi reguli și criminalii ăia ar ieși din pușcării, el ar începe să și facă ce vor în societate și ei sunt răi, sunt mulți, se înarmează, vă bat vă distrug, vă omoară. Ne omoară, ne distrug, ne violează și atunci noi fugim și-i lăsăm pe ei la putere și ei o să ne controleze, o să ne facă sclavi că n-o să spună: "Cristi Danileț, tu ești deștept, du-te la tribunal și fetele să meargă la școală!" Nu, nu, o să ne folosească în folosul lor și pentru ei și atunci cumva trebuie redusă puterea celui puternic și crescută siguranța celor slabi ăsta e sistemul de legi. Deci legile s-au făcut pentru cei slabi. Există o lege a copiilor pentru că copiii, ani de zile, în țara asta, au fost tratați de părinți impropriu, copiii au fost duși la muncă,

La școală copiii erau pedepsiți cu genunchii puși pe pe cojile de nucă, erau bătuți la palme cu liniarul. S-a interzis în anul 2004, s-a interzis violența școlară, s-a interzis violența domestică, există legi cu privire la nediscriminarea femeilor legi cu privire la nediscriminarea minorităților sexuale, legi cu privire la nediscriminarea romilor, avem legi o grămadă în România, o grămadă. Sunt apropo, nu v-am spus numărul, sunt 12500 de legi în România. Codul Penal și Constituția sunt doar două. Uitați-vă câte reguli există aici doar în două legi Imaginați-vă, biblioteca mea este mică, eu n-am aici decât o mică parte din legile existente

în România. Plus că acum suntem în UE și se aplică și legile de la nivelul Uniunii Europene, deci, sunt foarte multe legi doar trebuie să le cunoaștem, să nu le încălcăm și mai ales, să știm că dacă le încălcăm, cineva ne va sancționa, iar în fața judecătorului nu există scuza necunoașterii legii. Asta nu poate fi invocat pentru acest podcast.

Loredana: Noi am făcut un sondaj și am cerut și colegilor și profesorilor și părinților să ne sugereze teme de discuție pentru a ne asigura că abordăm subiecte cât Mai diverse care să răspundă întrebărilor cât mai multor

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

persoane așa că vă propun să trecem la acestea dacă sunteți de acord. Hai să vedem întrebare din partea colegilor noștri. Care este vârsta minimă de la care se poate răspunde în fața legii și pentru ce fapte se poate întâmpla acest lucru de de când da spun. Poate minorul face orice fără să fie sancționat?

Cristi Danileț: De când te naști, dacă iei jucăria frățiorului tău și mămică spune treci la colț sau du-te-n camera ta. Deja ți-au aplicat sancțiuni. Deci, ai răspuns pentru încălcarea unei reguli. **Când poți să ajungi la tribunal? Ei, de la 14 ani. Asta este vârsta la care copiii pot fi aduși la tribunal pentru că psihologii din România au stabilit că mintea noastră e suficient de dezvoltată să ne asumăm consecințele faptelor, dar până la 14 ani ești dus la Direcția de Protecție a Copilului. Deci tu nu poți să faci nimic niciodată ceea ce vrei tu fără niciun fel de sancțiune.** Dacă nu papi tot din farfurie te ceartă mama. Da, dacă treci pe roșu, strada primești amendă de la polițist

dacă copiezi la mate primești sancțiune de la prof, dacă bați pe cineva, te aștept la mine la tribunal. Deci tot timpul răspundem, doar că consecințele sau formele de răspundere sunt diferite, dar formele de răspundere juridică, adică când poți să ajungi în fața unui om al legii, polițist, procuror sau judecător, este 14 ani. Când părinții divorțează deja v-am spus, la 10 ani poți să fii tu adus, dar nu-i problema ta, e a părinților. Tu ești doar ajuns la noi pentru a fi consultat pentru că se consideră că ai dreptul la opinie de la 10 ani.

Referitor la violența școlară, care sunt concret faptele pentru care putem fi sancționați și în ce fel putem fi sancționați, pentru pumn, palmă inclusiv pe fese sau pe sâni fetelor. Dacă vă atinge un băiat asta e deja infracțiune, nici nu are rost să reclamați la director, veniți direct la poliție. Dacă are 14 ani este agresiune sexuală. Deci palmă, pumn, pișcătură, împingere, piedică, pentru pastile puse aiurea prin pahar și băut, dar vă spun eu, tu spuneai de violență. Da, violență fizică, inclusiv piedică pusă, nu știu, mă duc, alerg pe holul școlii și cineva îmi pune o piedică sau au skandenberg, faci skandenberg, în spatele clasei și unul îți dă mâna și ți-o

rupe. Astea sunt forme de violență școlară, ele sunt sancționate în două forme la școală: obligatoriu de către comisia care există Comisia antiviolență din școală și au un set de sancțiuni de la avertisment, cum vă spuneam până la exmatriculare sunt prevăzute în Statutul elevului și dacă vrea victima și părinții săi, victima se poate adresa la tribunal și acum, la tribunal, vă spuneam dacă copilul are sub 14 ani.

Părinții doar plătesc bani iar dacă copilul are agresor peste 14 ani, atunci agresorul este sancționat de judecător și părinții plătesc bani. Deci în orice caz pentru o victimă la tribunal se pot obține bani, iar când agresorul are și 14 ani, îl trimitem și la închisoare dacă e cazul.

Nicoleta: Credeți că sancțiunile prevăzute astăzi de legislația în domeniul educației sunt prea aspre sau prea blânde? Este ceva ce ați schimba?

Cristi Danileț: Sunt foarte bune, dar nu sunt aplicate. La voi la

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

școală ia spuneți-mi, la voi la școală câte sancțiuni disciplinare s-au aplicat în ultimii cinci ani sau anul trecut? Câte aveți, câți elevi au fost sancționați? Deci nici nu avem problemă. Deci după statistica asta nu avem o problemă. Așadar regulile sunt făcute ca să fie respectate dacă vrem cu adevărat protecție, putem să discutăm împotriva violenței cât vreți, dacă nu se aplică sancțiunile. Sunt foarte bune, ele doar trebuie aplicate și ca să se aplice sancțiunile trebuie făcută o comisie că ea există, Comisia antiviolență din școală care trebuie sesizată. Adică dacă tu ești bătută de colegă, nu o bați înapoi, ci te duci și faci o reclamație în scris. Asta, documentul ăsta, este suficient să înceapă o anchetă. Fata poate să și ceară scuze, va fi avertizată, dar tot contează, dar dacă nimeni nu face nimic, se va promova din ce în ce mai mult, se va perpetua comportamentul ăsta și o să ajungă la foarte multe abateri. Deci, este foarte bună legea, doar trebuie aplicată.

Loredana: Tot mai frecvent auzim discuții pe tema consumului de droguri și alcool în rândul adolescenților și tinerilor. Ce credeți dumneavoastră că putem face în școli pentru prevenirea acestor situații?

Cristi Danileț: Păi se consumă

la școală că dacă se consumă la școală avem o mare problemă. Sunt reguli care sunt încălcate, care nu sunt respectate. Eu aș sancționa niște profesori. Acum glumesc, doar ca să vă întărit puțin. În școală nu se pot introduce obiectele de care v-am vorbit și dacă aș fi director la voi la școală unde sunt problemele astea sau la școala în care sunt probleme într-o zi, aș face un control, fără să anunț, fără să anunț control, unde am găsit droguri sunt obligat să anunț DIICOT-ul, sunt procurorii specializați în crimă organizată, pentru că copilul care are droguri asupra lui, trebuie luat imediat la interogatoriu și dacă are 14 ani este adus la mine să-l arestez la tribunal și de asemenea, indiferent de vârstă, trebuie să ne spun spună cine este dealerul, dacă ai alcool sau țigări mă interesează de unde le ai cumpărat și mă duc și închid magazinul respectiv pentru 30 de zile. De asemenea, te sancționez pe tine elev la școală potrivit Statutului elevului că ai băgat obiecte interzise, substanțe sau obiecte interzise. Legea dă voie profesorului să facă percheziție elevilor. Vi s-a făcut vreodată percheziție? Dar știți de colegi de-ai voștri care au băgat brichete în școală sau țigări sau alcool? Unde apar țigările băutura? Dacă este

liceu, de exemplu, apar și drogurile, deși eu cred că drogurile au apărut deja și la școlile generale. E foarte periculos pentru voi că un drogat poate să bage cuțitul în tine.

Eu am întâlnit cazuri de drogați, atât de sperați pentru bani, încât au început să jefuiască colegi de-ai lor să fie violenți, inclusiv am întâlnit un caz, am judecat un caz în care un copil i-a dat cu securea în cap lui taică-său, care nu-l lăsa să se ducă în oraș să-și cumpere următoarea doză de droguri și l-am judecat pentru tentativă de omor pe acest copil. Avea 17 ani, tot copil îi spunem, chiar dacă e puțin mai mare. Deci ce putem face? Afiș la ușă, nu aveți voie cu brichete și apropo de brichete. Așadar fără brichete, fără alcool, fără țigări, fără droguri, fără arme albe. În prima zi îți pun asta pe ușă, pe ușa pe care intră elevii, iar a doua zi, eventual cu un jandarm lângă mine, că pot să cer forță polițienească. Toată lumea, după ce a intrat în școală, toată lumea trece printr-un control. S-a întâmplat așa, am dat ideea asta la o școală, mi-a spus directorul de acolo nu știți ce am adunat, când a deschis directoarea ușa la dulap, era un fel de arsenal acolo și vorbesc de o școală dintr-o comună. La un liceu doar a trebuit duba Jandarmeriei să fie poziționată

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

în fața porții că pauza următoare coșurile de gunoi s-au umplut de obiecte interzise. Deci dacă se vrea cu adevărat, se face, dar eu am întâlnit puțini profesori sau directori care vor sincer. Vă spun pentru că în general ei nu vor să aibă probleme. De ce credeți că ajungem în astfel de situații? Ce rol are familia în acest proces? Dar la școală desigur că elevul ăla vine cu bricheta, cu alcoolul, cu țigările, cu drogurile, cu armele, vine de acasă. Adică bănuiesc că maică-sa și taică-său știu că merge la școală și cam ce are prin haine sau prin geantă. Dacă nu știi ca părinte, cred că la un moment dat, când e copilul mai mare nu-l controlezi dar când e mai mic îl cam controlezi. Oricum, ca părinte îți dai seama că copilul tău dacă are ochii încercănați sau injectați sau vorbește incoerent sau miroase a alcool sau a droguri, dacă nu-ți dai seama, înseamnă că nu-ți pasă și din păcate avem foarte mulți părinți cărora nu le pasă, dar repet asta se întâmplă acasă când copilul a intrat într-o instituție, aici nu mai există acasă e treaba părintelui dacă respectă regulile. Vrea copilul să se drogheze, e treaba lor. Există lege care spune n-ai voie să fii consumat droguri și să vii la școală așa și mai există încălege care spune n-ai voie

să vii cu droguri asupra ta și a treia n-ai voie să vinzi drogurile sau să le dai. Deci, pentru școală e mult mai aspru decât acasă. De aceea ziceam, dacă vrem cu adevărat să facem ceva, să începem de la școală nu de la părinți, eu nu am încredere în părinți. Foarte mulți părinți sunt needucați, foarte mulți părinți au propriul lor război cu profesorii și își învață de rău copiii când merg la școală. Sincer vă spun. Foarte mulți, de aceea cred că și marea mea speranță este doar în domnii profesori, doar ei mai pot îndrepta lucrurile. De aceea voi trebuie să-i respectați foarte mult să-i sprijiniți foarte mult, statul trebuie să le tripleze salariile, vă spun de acum, triplu trebuie să aibă salariul un profesor pentru că ai un copil și vezi că ți-e greu să-l crești dar aminte să crești 20, 30 într-o clasă, dar trebuie și ei să-și asume responsabilitățile.

Nicoleta: O întrebare de la domnii profesori visează relația școală familie care de multe ori e influențată negativ de diferite discuții ce apar în spațiul public. Cum vedeți dumneavoastră această relație?

Cristi Danileț: E tocmai ce vă spuneam. Războiul ăsta este ca la un divorț, știi când tatăl și mămică vor copiii și ei se bat între ei și copilul rămâne al nimănui, cam așa Aicea când

profesorii se bat cu părinții nimic bun nu se întâmplă, dovadă fiind modul în care este societatea astăzi. Deci societatea astăzi este rezultatul educației pe care părinții și profesorii l-au dat la generațiile care au trecut. Suntem mulțumiți de societate, este România țara pe care ne-o dorim, suntem în siguranță, avem tot ce ne trebuie, vrem să rămânem în ea, atunci suntem mulțumiți de sistemul de educație și de învățământ. Nu înseamnă că sunt numai probleme, am întâlnit profesori extraordinari, după cum am întâlnit profesori pe care nu i-aș pune nici măcar să educe, nu știu, un cățel, dar aminte un elev. Am întâlnit părinți extraordinari inclusiv părinții mei au fost foarte buni, dar am întâlnit și părinți extrem de abuzivi, nu putem generaliza dar dacă este ceva să facem este doar prin profesori, iar profesorii ar trebui să educe și părinții, ceea ce-mi este greu să cred că se poate întâmpla, greu de aceea cred că astfel de întâlniri și răspândirea informațiilor de la voi către restul colegilor pot să pregătească și să nască o nouă generație. Asta ar fi extraordinar, să avem o nouă generație care să fie mai educată mai tolerantă și mai responsabilă că tot am folosit cuvântul ăsta, dar nu putem

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

arunca vina doar pe profesori sau doar pe părinți, dar eu vă spun cea mai mare cel mai mare rol astăzi pentru un copil, îl are profesorul, nu părintele, părintele îl are, da, dar astăzi voi stați la școală mai mult decât stați acasă cu părinții. Asta e realitatea. Vă întâlniți dacă numărăm orele pe care le petreceți cu un adult la școală, sunt mai multe decât le petreceți cu un adult la acasă. În plus, adultul de la școală este special instruit să vă educe primește bani pentru asta, părintele nu primește bani, are metode pe care să le aplice. Părintele habar nu are să facă educație, el o face intuitiv, o face cum a fost și el educat sau cum a citit pe net sau pe grupul de mămici supărate de pe Facebook. La școală, profesorul știe exact ce să facă, dar exact, a fost instruit special. A făcut modul special pentru asta, deci singurul profesionist în educație este profesorul. De la el avem mari speranțe. Părintele este și el acolo important, dar nu cel mai important.

Ce cred că se poate face în vederea stabilirii unei relații cât mai cât mai corecte și oneste între cei doi factori de dialog? Părinții să vină la școală, să intereseze de copii, profesorii să-i cheme pe părinți, vedeți că de regulă la ședințe vin părinții copiilor care nu fac probleme.

Trebuie lecții, întâlniri inclusiv cu consilierul școlii, trebuie să discute și părinții și poate, cine știe, din când în când, și oamenii legii să participe la astfel de întâlniri. Eu am fost. Am fost invitat la întâlniri cu părinții, unele au fost dezastruase. Mai că nu m-au luat la bătaie părinții de acolo când le-am spus că trebuie să-și educe copiii și că ei n-au voie să dea înapoi, n-au voie să războvească. S-a ridicat un bărbat masiv și a spus „Cum băiatul meu să-mi vină bătut înapoi de alți golani? Eu l-am învățat să dea înapoi, să nu vină bătut!” Na, cu o astfel de educație vă dați seama n-ai ce discuta cu un astfel de de părinte, deci cred că profesorii trebuie să aibă studii de Drept, adică, mie mi se pare ciudat să devii profesor de matematică și tu să nu știi legislație. Ce faci dacă doi copii se bat? Studiile de Drept, nu înseamnă Facultatea de Drept, ci înseamnă un modul de legislație pe care să-l înveți la psihopedagogic, acel curs special pe care îl fac cei care vor să devină profesori, iar părinții, din când în când, câte o școală a părinților n-ar strica. Cred că ar fi foarte urile să facă module speciale sau proiecte cum este școala părinților, să vă învățăm. Eu vă spun că sunt mai mulți părinți care nu știu ce înseamnă cu adevărat responsabilitatea de părinte.

Copiii trebuie să fie foarte prețioși în viața noastră, iar calitatea de părinte este extraordinară.

Loredana: O altă temă propusă de cadrele didactice a fost cea a informațiilor ce vin din diferite surse mass media rețele sociale cele mai multe false eronate fake news uri neverificate etc. Ce credeți dumneavoastră despre acest fenomen? Este un fenomen incontolabil?

Cristi Danileț: Da, incontolabil, vina aparține aici părinților, sunt primii pentru că au permis digitalul la copii sub 13 ani. Copilul sub 13 ani nu avea voie să aibă telefon mobil și n-avea ce să caute în rețele de socializare până la 13 ani. Suntem copii, de la 14 ani suntem tineri, părinții au fost primii vinovați. Asta este în toată țara, nu mai poți bloca. Al doilea vinovat sunt profesorii care au permis copiilor să vină cu mobile la școală, orice regulament școlar poate fi scris cum vrea școala. Dacă eu scriu să vii cu uniformă, vii cu uniformă, nu vrei la școala asta, du-te la alta. Dacă eu ți-am spus să îmi vii fără telefon mobil, îmi vii fără telefon mobil, nu că-l ascunzi, că-l lași în dulap. Nu vii cu telefon mobil! Școala trebuia și putea să decidă lucrurile astea, a greșit. Nu a fost făcut-o la timp acum

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

se mai îndreaptă lucrurile. Doi, accesul la internet. Este foarte periculos este ca și cum am pune un copil mic să meargă pe stradă fără să explicăm regulile. Da. Și acum spuneți-mi voi două, v-a spus vreun profesor de la școală sau vreun părinte care sunt regulile de utilizare a internetului, a social media? Dar folosiți nu, cu voia adulților din jurul vostru. Voi folosiți internetul, bănuiesc că nu v-ați cumpărat telefon mobil propriu. Nu că v-o dat părinții bani, cred nu ați cumpărat voi, ați muncit să înțeleg? Așa, ok, păi bănuți n-aveți, dacă n-aveți bănuți înseamnă că v-au dat părinții sau poate ați furat telefonul mobil. Deci fetelor, în momentul când avem telefon mobil e o mare responsabilitate. Cum ai putea pune un copil să meargă pe stradă fără să îi explici regulile? Trebuie să fii cretin și majoritatea adulților la rândul lor nu au fost educați și trebuie să înțelegeți lucrul ăsta. Eu nu am fost educat, nu aveam telefon mobil pe vremea mea, voi v-ați născut cu telefonul. Ați primit cadou un telefon mobil și o telecomandă, orice generație nouă are deja asta. Noi nu, pentru că și noi, în prostia noastră, pentru că noi n-am știut lucrul ăsta să facem. V-am lăsat pe voi liberi și voi ați intrat într o lume fantastică și eu vă întreb Uite ca o provocare

pentru cei care o să se uite la filmarea asta câți dintre adulții care urmăresc filmarea asta știu ce e la VPN sau dark web. Dacă nu știți este foarte grav, este foarte grav, dar vă dau o soluție. Întrebați- vă copilul de lângă voi dacă știe ce este VPN-ul sau dark web-ul iar dacă copilul știe este foarte grav pentru voi adulți că nu. Știți că înseamnă copilul Vă poate educa în domeniul digital și nu voi pe el fake news-urile sunt peste tot în jurul meu, inclusiv despre mine citesc o grămadă de fake news-uri la un moment dat. Mi-am găsit trupul pe o femeie, mi-am găsit capul pe o femeie, pe un trup de de păpușă gonflabilă, mi-am găsit anunț că mi-am abandonat copiii că mi-a lăsat părinții muritori de foame, dar cea mai tare care circulă în zilele astea că eu sunt în Republica Moldova și lucrez pentru Maia Sandu. Nu este adevărat, dar m-ar onora să lucrez pentru un președinte de stat în Republica Moldova. Eu am cetățenie și a Republicii Moldova, dar nu sunt în Moldova. Sunt la Oradea, vorbesc cu voi, dar circulă asta și oamenii sunt atât de creduli pentru că nu știu să discearnă între adevăr și fals, încât iau de bune, ce spune unul mai mult. Eu îi zic unuia că n-ai voie să înjuri pe internet că așa spune legea și-i arăt Constituția și îmi spune Taci din gură că ești corupt sau, nu știu, ai lucrat cu x.

E o nebunie, astăzi oamenii nu știu să argumenteze, nu știu să discearnă pentru că la școală nu se învață dialogul, teoria dialogului. Apropos educația digitală nu există în materiile pe care le studiați la școală, ceea ce e foarte grav, dar există niște ONG-uri și există un manual de educație anti-fake news. Nu este adevărat că ați primit sau ați văzut pe internet sau ați primit mesaj: „dă click aici”, „pe linkul ăsta și o să primești un premiu sau o să fii tras la sorti.. N-ați primit, ați apăsăsat sau nu? Eu când am primit, prima dată am apăsăsat că n-am știut ce-i aia și mi-am virusă calculatorul, dar voi nu, însă mulți bătrâni sunt păcăliți. Păi apare unul la televizor și le spune că sunt în sucuri, sunt nanocipuri și adulții îl cred, nici nu verifică, nici nu știu ce-s alea nanocipuri. dar îl cred. De ce suntem așa de needucați? N-am fost la ora de chimie să aflu că în apa asta este H₂O, n-am fost la ora de fizică să aflu cum să fac transmisiune, nici la Psihologie n-am învățat despre telepatie. Și sunt unii care apar la televizor, spun că vorbesc cu extraterestri și comunică cu Ștefan cel Mare prin telepatie, lucrurile astea sunt reale pentru că oamenii ăștia câștigă adepți, dar ce vă spun că mulți colegi de-ai voștri, de exemplu, au drept adepți niște influenceri, doi frați care sunt

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

urmăriți că recrutează fete și le vând prin bordeluri și fac bani după ele și sunt foarte urmăriți de colegii voștri, în special de băieți și i-am întrebat de ce îi urmăresc, iar ei mi-au spus că îi învață lucruri despre viață. „Dar pe mine de ce nu mă urmăriți? că și eu am TikTok, mă mai strâmb și eu pe acolo din când în când”. Iar ei mi-au spus că eu îi învăț să facă bani. Unul chiar m-a întrebat ce culoare are Bugatti-ul meu. În primul rând îmi vorbea la per tu, ca și cum eram de aceeași vârstă, dar eu nu știam ce e un Bugatti, m-am uitat pe internet - e o mașină bengoasă. O mașină de asta aveau frații ăia. Eu nu am mașină de-aia și mi-a spus „Vezi, asta-i diferența între tine, omul legii, și ăștia de care spui că sunt infractori, ăștia își permit, au de toate, tu nu ai.” Depinde ce valori avem acasă. Dacă vreți să trăiți corect, cinstiți, eu nu vă spun să trăiți

săraci, dar dacă vreți să trăiți cinstit, nu o să ne vedem niciodată la tribunal, poate doar în vizită.

Loredana: O întrebare din partea părinților acum. Cum credeți că ar trebui să procedeze părinții în vederea, pe de o parte a păstrării relației cât mai apropiate, dar, pe de altă parte să permită un anumit control în vederea evitării unor probleme despre care am vorbit anterior?

Cristi Danileț: E foarte simplu. Părințele trebuie să învețe să fie părinte. Adică înainte să facă copii, dar, din păcate, în România nu există o școală a părinților. Cu copiii trebuie vorbit, cred că acestea este secretul. Ei trebuie ascultați - când copilul este mic, controlul este maxim și redus la minim când copilul are 17-18 ani. Dacă l-am educat la timp, nu mai avem nevoie de control la vârsta aceasta, dar dacă sunt probleme, ele sunt pentru că l-am lăsat ore întregi la 3 ani în fața televizorului, la desene animate, i-am pus difgitalul în mână la vârste prea fragede. Eu am avut o educație bună, dar și eu, la rândul-mi, am fost tare încapățânat, ca adolescent, am vrut chiar să fug de acasă, bine că nu am făcut-o. Deci, dacă un copil dă rateuri, este și din cauza dvs., dacă are reușite, este și datorită educației dvs. Deci dialogul este cel mai bun.

Loredana: Cum pot ei observa și preveni anumite comportamente care sugerează o influență negativă, o problemă emoțională?

Cristi Danileț: Păi, dacă vorbim, observăm. Dar sunt și alte indicii, hainele, dacă are pupilele dilatate, bea multă apă, are insomnii, este clar că se droghează. Dacă se izolează, nu iese cu prietenii, e clar că are o formă de depresie. Trebuie vorbit cu el, poate a luat 4 la matematică, poate e supus bullyingului și îi e rușine să vorbească, poate a fost părăsit de iubită sau a avut o relație intimă de care și-a dat seama că nu ar fi trebuit să o aibă. Sunt multe lucruri care se pot întâmpla în viața unui adolescent. Important este să înțelegeți că părintele este prima persoană de contact a voastră. Voi trebuie să vorbiți cu ei, să trageți de ei să vă aculte, iar un părinte bun, va ști ce să facă. Există control parental pentru telefon, pot frecventa cercurile de prieteni ale copiilor, barurile, deși nu ar trebui un copil să aibă acces în astfel de locuri. Iar dacă vezi că se droghează, trebuie făcută reclamație, nimeni nu o să îi facă dosar penal, dar va afla cine este dealerul. V-am spus ce cazuri am întâlnit în cariera mea. Trebuie să poți vorbi cu o persoană cu suflet, care să se

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

uite în ochii tăi și să te înțeleagă, să îți spună că este alături de tine și că o veți rezolva împreună.

Nicoleta: Sincer, nouă nu ne plac regulile stricte, dar sunt nevoită să vă întreb. Este nevoie de reguli stricte în educarea unui copil și care sunt limitele?

Cristi Danileț: Voi n-aveți reguli stricte, ce că îți ia telefonul? Pe vremea mea erau reguli stricte, te bătea cu cureaua, te duceau la muncă pe câmp, în loc să te trimită la școală. Părerea mea este că nu există reguli stricte, iar dacă sunt, nu se respectă și este același lucru. Regulile ca să fie respectate, trebuie și să fie cunoscute. Dacă nu ai voie să ai țigări, ca minor, de unde totuși ia minorul acela țigări? A, altul care nu a respectat regula, căci este interzisă prin lege vânzarea de alcool și țigări la minori. Regulile nerespectate au dus la apariția altor și altor reguli. Despre bullying vorbim de 15 ani în România, iar despre violență școlară de 10 ani, iar prezența fenomenelor arată că regulile nu se respectă. Deci nu mi vorbiți despre strictețe că voi nu aveți strictețe. Voi faceți ce vreți acasă, la școală și mai ales online, online nici nu mai vorbesc.

Loredana: Vă propun să vorbim acum despre un subiect mai controversat. Ce părere aveți de rețelele sociale?

Cristi Danileț: Păi dacă deja știți de rețele sociale și aveți sub 13 ani, deja avem o problemă. Rețelele sociale expun un fel de comportament inhibat al oamenilor. Ca în viața de zi cu zi, în social media noi ne alegem prietenii, bula pe care o frecventăm, ca la TV, noi alegem postul la care să ne uităm. De exemplu, sunt televiziuni la care părinții voștri, dacă se uită acum toată ziua la ele, iau o grămadă de minciuni, pe care apoi le împrăstie pe internet. Nu putem opri Internetul, nici nu trebuie să se întâmple acest lucru, dar, ceea ce trebuie să facem este să ne alegem noi prietenii. De exemplu, a fost o perioadă când prietenii de-ai mei îmi scriau și îmi spuneau ce lucruri urâte spun la anumite televiziuni despre mine. L-am blocat imediat pentru că nimeni nu a venit să-mi spună ce lucruri bune se spun despre mine. Toți voiau să îmi spună ce este negativ, iar atunci ei nu erau prietenii care să vrea să mă protejeze, ci complici ai celor care mă atacau. Dacă tu ești prietenul meu și auzi că cineva mă atacă, apără-mă acolo. Deci, ceea ce vreau să vă spun este să folosiți rețele sociale, dar aveți în vedere faptul că tot ceea ce este online, este public, fie că e grupul de WhatsApp al clasei, un cont privat de Tik Tok sau

Instagram, este considerat public. Odată pus acolo, este public. Oricine poate folosi acel lucru împotriva voastră. De aceea este importantă educația juridică - ai voie să spui ce dorești, dacă nu îi rănești pe ceilalți. Rețelele sociale ne adună pe toți într-un loc, nu ne cunoaștem între noi. Sfatul meu în această junglă online este să vorbiți despre faptele oamenilor, nu despre oameni, să aveți argumente, nu să faceți atacuri la persoană. Ai voie să spui: „Cristi Danileț nu ai dreptate pentru că am citit eu în cartea aceea sau în legea aceea”, dar nu poți spune: „Cristi Danileț ești un prost!”, pentru că eu voi face un screenshot, merg la tribunal și va trebui să îmi plătești despăgubiri. Dacă tu mă defăimezi, iar eu am 100 000 de urmăritori pe internet, eu sub 100 000 de euro nu îți cer. Deci grijă mare la ce faceți pe Internet. Demnitatea și libertatea sunt foarte importante, ele merg mână în mână.

Nicoleta: Ne apropiem de finalul interviului nostru, așa că vrem să vă întrebăm câte ceva despre dvs. Podcastul nostru se desfășoară în cadrul clubului de lectură, deci nu avem cum să nu vă întrebăm și despre cărți. Citiți?

Cristi Danileț: Nu numai că citesc, dar și scriu cărți. Scriu

AVEM NEVOIE DE LEGI?

INTERVIU CU JUDECĂTORUL CRISTI DANILEȚ

cărți pentru elevi. V-am povestit despre „Elevul și legea”. Dacă nu o aveți, căutați-o pe Internet și descărcați-o gratuit. Scriu cursuri pentru studenți pentru că predau la Facultatea de Drept. Scriu articole, de exemplu acum am trimis la publicat un articol despre situația actuală din țară. Dar citesc foarte mult, în general filosofie și filosofie politică. Despre dreptate, egalitate, justiție, despre rolul judecătorului,

despre nediscriminare, deci despre marile valori. O să vedeți când o să studiați filosofie că odată cu Iluminismul și Raționalismul au adus cu ele societatea modernă, democrația, pe care ne sprijinim, pe care trebuie să le apărăm zilnic, pentru că lucrurile nu-s așezate. Democrația este întotdeauna în pericol și trebuie să o apărăm.

Nicoleta: Puteți să ne recomandați o carte sau un autor care credeți că ne-ar fi utile la vârsta noastră? Aveți un autor sau un titlu preferat despre care ați vrea să ne povestiți?

Cristi Danileț: Începeți cu Cristi Danileț „Elevul și legea”, aici nici nu se discută.

O să râdeți dar este o carte, de fapt sunt două, care pe mine m-au marcat, nu știu cât de cunoscute vă mai sunt vouă astăzi: Alexandre Dumas „Cei trei muschetari”, o carte

despre virtuți, despre eroism, despre principii și „Shogun” de James Clavell, neapărat. Dacă nu aveți timp să citiți cartea, sunt două volume foarte groase, uitați-vă la film, este pe o rețea de streaming, uitați-vă la serial, s-a făcut recent și un serial foarte, foarte bun, care urmează cartea, are 7-8 episoade. Pe mine m-a marcat, cred că de aceea m-am și apropiat eu de cultura orientală, de filosofia budistă, nici nu mănânc carne, artele marțiale.

Loredana: În încheiere vă rugăm să ne spuneți câte ceva despre noi și interviul nostru. Cum vi s-a părut?

Cristi Danileț: Păi, cum v-am spus, am putea scrie o carte cu tot ceea ce am discutat aici, chiar mi-ar plăcea să îl văd și transcris. Bravo, este un demers foarte fain, iar faptul că v-ați pregătit, că ați vorbit cu colegii voștri, cu părinții și profesorii este un lucru cu care nu m-am mai întâlnit. Felicitări!

Loredana&Nicoleta: Mulțumim!

Ce este STATUL DE DREPT?

Toate autoritățile publice trebuie să acționeze întotdeauna în limitele stabilite de lege, respectând valorile democrației și ale drepturilor fundamentale, precum și sub controlul unor instanțe de judecată independente și imparțiale.

Despre statul de drept:

https://commission.europa.eu/s-trategy-and-policy/policies/justice-and-fundamental-rights/upholding-rule-law/rule-law/what-rule-law_ro

DICȚIONAR:

democrație - Formă de guvernare în care supremația aparține poporului.

defăima - A vorbi de rău pe cineva sau a vorbi rău despre ceva, a bârbi, a calomnia, a înjosi, a subaprecia, a desconsidera, a disprețui.

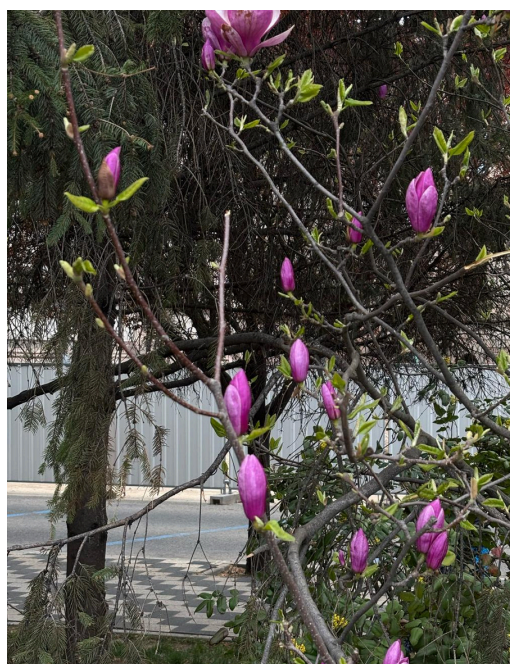

O puteți găsi aici:

<https://educatiejuridica.ro/wp-content/uploads/2021/09/Elevul-si-legea-manual-2021.pdf>

LITERATURĂ ȘI CULTURĂ

Debut de primăvară cu magnolii, literatură și cultură la Craiova.

este un cunoscut poet, dramaturg, jurnalist și romancier român, cu o poveste de viață ce se împarte între Franța și România. Debutază în 1972 în revista Luceafărul cu poezie, iar în 1987 reușește să emigreze în Franța, unde cere azil politic. După căderea regimului comunist, în 1989, se reîntoarce în România, moment în care începe activitatea sa împărțită între cele două țări și culturi. Este multiplu premiat pentru activitatea sa, atât în țară cât și în străinătate, piesele sale fiind traduse în peste 30 de limbi. În anul 2021, Matei Vișniec a fost decorat de președintele francez Emmanuel Macron cu Ordinul Național al Meritului în grad de cavalier.

Iată, deci, de ce această întâlnire avea să se numească **Europa Est - Vest: atât de aproape și atât de departe**.

Temele principale abordate în această discuție au fost statutul României în Europa, democrația, statutul Europei și al Uniunii Europene în contextul actual, exploatarea fricilor cu privire la

migrație în Occident, șocul cultural. Matei Vișniec și-a amintit șocul cultural al românului plecat din comunism, un comunism dur, cu multe lipsuri, fără posibilitatea de a călători sau de a se exprima liber, în momentul în care pășește pe pământ francez, unde ajunge, însă, să fie respectat, să i se joace piesele pe scenele marilor teatre din Franța. De altfel, el a menționat că unul dintre lipsurile care l-au afectat cel mai mult în comunism, a fost lipsa oportunității de a călători, de a vedea lumea.

Referitor la contextul actual, Matei Vișniec a observat oportunitatea Europei de a se întări, de a se consolida și de a continua impunerea regulilor privind drepturile și libertățile individuale. El a comparat foarte interesant democrația cu o casă ce are nevoie zilnic să fie întreținută, altfel, regimurile autoritare ajung să fie mai atractive pentru public, pentru că emoția, iraționalitatea atrag. Cunoscând din interior cultura franceză, el a vorbit și despre criza migrației cu care se confruntă Franța, la fel ca alte state dezvoltate, care au dus la creșterea radicalizării și a extremismului.

Dramaturgul a vorbit cu sinceritate și modestie despre experiențele sale și a făcut o radiografie a celor două culturi, română și franceză, prin comparație, expunând punctele tari și punctele slabe, dar nu a

Luna martie a adus la Teatrul Național Marin Sorescu, din Craiova, lansarea Târgul de carte Gaudeamus, care a debutat cu o serie de evenimente culturale de excepție și care a avut ca președinte de onoare al ediției, unul dintre cei mai prestigioși și apreciați scriitori români contemporani: dramaturgul, poetul și jurnalistul Matei Vișniec.

Întâlnirile SpectActor

18.03.2025 - invitat Matei Vișniec, conferință moderată de Nicolae Coande, în sala Ion D Sârbu

Matei Vișniec (29.01.1956) s-a născut în Rădăuți, Suceava, și

TEATRU

lipsit nici o discuție aplicată pe **Țara lui Gufi** - o poveste marginea premierei piesei sale, **personală cu... tîlc**

Țara lui Gufi, care a avut loc pe 19 „În urmă cu peste 40 de ani, cînd martie la Teatrul Național Marin am scris Țara lui Gufi, românii nu Sorescu, și care tratează tema întrezăreau nici o lumină la condiției umane în contextul orizont iar deprimarea era opresiv al cenzurii, al îngrădirii generală. Pentru mine literatura libertății individuale, al pierderii însemna unicul spațiu de identității în contextul unui regim libertate, iar textele subversive singura formă de rezistență pentru ca spălarea pe creier operată de regimul comunist să nu devină totală.

Țara lui Gufi este singura mea piesă care rezistă cu încăpăținare la traducere. Au existat încercări, inclusiv din partea mea, dar se pierde prea mult din savoarea invențiilor de limbaj.

Mă bucur ca un copil bătrîn întrucît regizorul Dan Tudor „recitește” scenic această piesă a mea de tinerețe și că montarea este găzduită de Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova. Scena craioveană mi-a adus, din 1989 încoace și alte bucurii. Pentru ea am scris, de exemplu, piesa *Occident Express* în contextul unui interesant program propus de Convenția Teatrală Europeană.

Revenind la Gufi și la povestea mea plasată într-o imaginară țară a orbilor... Sincer să fiu, niciodată, de la căderea comunismului încoace, nu mi-a fost atît de frică precum îmi este astăzi că noi forme de orbire sunt posibile. Din acest punct de vedere ceea ce scriam în urmă cu peste patru decenii rămîne perfect valabil ca mesaj: dacă nu

vom ști să deschidem ochii nu vom ști într-o bună zi cum să deschidem cușca în care ne va închide orbirea.”

Matei Vișniec

Scenografia este și ea una etraordinar de bine aleasă, griul specific epocii comuniste fiind izbitor pentru spectator, încă de la începutul piesei.

Cu toate acestea, este o piesă ce te captivează prin îmbinarea perfectă a umorului cu realismul. Totodată bogăția lingvistică este una care ajută și ea la asigurarea comicului, fiind însă și unul dintre aspectele ce fac piesa foarte greu de tradus, după cum mărturisește chiar autorul, deci, mergeți la teatru!

M.D.

Sursă: <https://tncms.ro/spectacole/tara-lui-gufi/>

Acțiunea piesei se desfășoară într-o lume fantastică, controlată de Gufi, o lume în care puful de păpădie zboară, dar nu este văzut, unde soarele, norii, culorile există, dar nu pot fi văzute de omul manipulat, până ce cineva, culmea bufonul, reușește să le ridice pleoapele să poată vedea.

DESPRE PARTENERI DE BINE

Partea a II-a

Nicoleta: Aș vrea să ne întoarcem puțin la activitatea ta. Cum crezi că ajută activitățile pe care le derulați voi la formarea copiilor? Și crezi că școlile pot sprijini în vreun fel?

Ana Stănescu: Eu cred că ajută foarte mult să le creștem încrederea de sine, pentru că noi îi lășăm foarte mult să aleagă ei ce să facă, să fie stăpâni pe activitatea pe care o fac, nu le dăm mura-n gură. Noi îi împiedicăm să folosească ei obiectele de la chimie, adică partea administrativă, folosesc ei toate ustensilele de laborator, instrumentele de laborator.

La pictură, iarăși, trainerul le prezintă tema și ce vor face, dar nu influențează culorile pe care le aleg. Noi încurajăm cumva să se descopere pe ei și vrem să-i aducem în bucuria asta de învățare, să înțeleagă că învățarea nu e o corvoadă, e ceva foarte distractiv, e foarte interesant, e foarte util să înveți. Descoperi foarte multe lucruri învățând. Și da, știu că, na, materiile, poate anumite materii nu ne plac, dar și învățând materiile alea, descoperim ceva, ne conectăm cu ceilalți colegi, vedem cum reacționează ei, sunt percepute mai multe informații. Cele care se apropie de noi, cele pe care nu le putem apropia.

Și cred că ajutam prin accesul la informații, la resurse. În viața asta ne-am orientat către profesori și către părinți, vrem să fim empatici, să ne pese de alții, să

pornim de la noi tot ce facem, să să nu mai dăm vina pe cei din jur. Știți că tot timpul când se întâmplă ceva de genul ăsta, prima reacție care e? „Pentru că el, sau ăla, sau celălalt, sau nu știu cine, sau mama, sau tata, sau bunica, au uitat, sau au făcut nu știu ce.” Nu. Noi trebuie să pornim de la noi și răspunsul să vină de la noi, de la fiecare, ce a făcut. Să nu mai dăm, să nu mai arătăm copiii cu degetul, așa, să nu mai dăm vina pe ceilalți.

Și credem că noi am reușit sau reușim să creăm contexte în care să facem schimbările astea și să apropiem și profesorii, și părinții, și elevii pentru că credeam mult că ajutând profesorii și părinții ajutam elevii, mă rog, copiii. Pentru că aceeași informație poate fi transmisă în moduri diferite și noi am vrut să schimbăm modul în care e transmisă informația și modul în care interacționăm, nu între noi,

dar și părinții între ei și părinții cu profesorii și copiii între ei.

Vedem că prin exemplele bune ajungem să influențăm și să schimbăm generații. Nu v-am spus, dar eu am avut o altă viziune, voiam să fac o școală de bune maniere. De fapt, așa am ajuns la a fi președinte PlaYouth. Și am făcut cursuri de bune maniere, făceam ateliere de bune maniere, cu mult înainte, acum o să ne pară înspăimântător poate. (râde)

Și toate cursurile pe care le-am făcut de bune maniere, le-am făcut inclusiv în centrele de plasament, le-am făcut și în sat, le-am făcut și în școli private. Și să știți că am observat același comportament la copii. Copiii nu au fost diferiți. Au perceput, poate că unele școli private au fost și mai intense decât ale școlilor de stat.

Pentru că cursul de până acum era despre dezvoltarea personală a copilului și a fiecăruia. Și vorbeam despre

EDUCAȚIE PRIN JOC & ARTĂ

subiecte cu care copiii se întâlnesc în fiecare zi, dar nu reușesc să le stăpânească, pentru că nu sunt învățați. Adică nu-i învață nimeni de ce trebuie să spună „mulțumesc”. Îi învață doar să spună „mulțumesc”.

Sau de ce trebuie să-și ceară scuze de cum reacționează copilul ăla când îi spui că, nu știu, știi, spune-o pe un ton clar, destul de accentuat. Îi învățăm să fie empatici. Cred că asta încercăm și la PlaYouth.

Loredana: Noi aici facem interviuri și pe baza cărților citite. De altfel cunoști acest lucru pentru că o parte din cărțile pe care le avem acum sunt de la voi. Ție îți place să citești? Ce cărți citești de obicei?

Ana Stănescu: Mie mi-a plăcut să citesc foarte mult. Nu mai am atât de mult timp să citesc pentru sunt, probabil, prea obosită. Dar cărțile nu sunt de la noi, sunt de fapt de la oamenii angajați în companie, ca să știți și voi, ei le-au trimis. Ei au făcut listele astea lungi și au făcut și coletele și prin ei au ajuns cărțile la voi. Noi am fost doar niște intermediari, că noi așa zicem tot timpul, noi suntem doar niște mesageri, creăm o legătură între oamenii buni cu cei care au nevoie de, um, de resurse. Îmi place să citesc, îmi place să citesc foarte mult psihologie, că v-am spus că am fost pasionată și sunt, încă sunt continuă pasionată de acest domeniu, de psihologie.

Și îmi place și filozofia, destul de mult. În ultimul timp citesc foarte multe cărți de parenting. Așa se numește călătoria de părinte, pentru că de când am devenit părinte, am realizat că am nevoie să învăț despre acest lucru. Și eu cred că, în orice faci, trebuie să înveți despre ceea ce faci. Așa că, de când am devenit părinte, am citit foarte, foarte, foarte multe cărți despre cum să fii părinte, despre creierul copilului, despre cum se dezvoltă copilul, despre ce se întâmplă în fiecare lună în viața unui copil. Și... mai puțin beletristică, că chiar nu m-am regăsit în drumul ei, ca în psihologie și în filosofie.

Pot să vă spun mai târziu cărțile mele preferate. Cartea cu care am început de filozofie este „Lumea Sofiei”. Și în cinstea ei, cumva, i-am dat numele fetei mele, Sofia. Și o altă carte care îmi place foarte mult este „Cișmigiu & Comp.”, al lui Ionel Teodoreanu. Și tot în cinstea lui am ținut și celălalt nume al fiului. Dar am foarte multe cărți care îmi plac. Mi se pare că, nu știu, dacă nu citești, nu știu cum poți să reușești în viață dacă nu citești, pentru că citirea te ajută să ai și gândire critică și să poți face alegeri în viață. Nu știu cum fac oamenii alegeri dacă nu citesc. Mi se pare că e foarte complicat să faci alegeri sau să iei anumite decizii.

Și eu când mă blochez, așa, sau am dileme, să știți că iau o carte

și citesc și mă ajută, de cele mai multe ori mă ajută să găsesc răspunsuri.

Nicoleta: În final, mi-ar plăcea să ne faci niște recomandări de lectură. Ce cărți ne-ai recomanda? Poți să ne sugerezi câteva și pentru cei mari?

Ana Stănescu: Wow! Am foarte multe cărți să vă recomand. Să mă gândesc în ce domeniu. Păi, cred că o să încep cu voi. Cred că v-aș recomanda, uh, „Micul Prinț”. L-ați citit? Mhm. L-ați citit? „Micul Prinț” e o carte pe care o recitesc de foarte multe ori. Ultima dată când am citit-o, am plecat să-mi spun, uite, asta nu mi s-a mai întâmplat până atunci. Pentru că, în fiecare etapă din viață, trăiești alte lucruri și simți altfel lucrurile pe care le citești acolo. Um, am întrebat ca lumea să fie și „Urechea lumii”, aia care îmi plăcea mie foarte mult. Um, toate, toate cărțile scrise de Cain, mi se par foarte frumoase și te învață foarte multe lucruri. Chiar dacă crede că mi se par...

LECTURI INSPIRATE...

Nu știu, așa că poate numai banale sau, nu știu când le citesc acum copiii, dar nu mi se pare așa o deșertăciune a noastră. Poeziile, poeziile lui Eminescu, nu știu cât se mai citesc acum poeziile, dar poeziile sunt foarte, foarte, foarte importante. Cărțile lui Călinescu, iarăși le recomand tuturor. Um, mai gândesc ce mai citeam când eram mică. Ne uitam la aventurile lui Huckleberry Finn, nu știu de ce, dar m-a prins cartea asta, nu mint, ne uitam și le citeam, poate mi-a rămas ceva de acolo, a fost, a fost ceva ce m-a atras.

„Tată bogat, tată sărac” e o carte pe care vă recomand să o citiți. Pentru ceilalți mai mari, pentru adulți, um, „Omul în căutarea sensului”. E o carte etică, e mai recomandată unui profesor și am citit-o de multe ori. Pentru adulți, ce altă carte? Nici nu știu ce-mi vine în minte. Pentru părinți aș putea să recomand acum foarte multe cărți, pentru că am citit, pentru că ne-au modelat. „Părinți liniștiți, copii fericiți”, sau „Părinți

liniștiți, frați fericiți”. E o serie foarte frumoasă. Acum timpul nu e foarte mult alocat. Dar e foarte frumos să mai revin către voi cu recomandări și pentru adulți. Noi citim foarte mult. Pentru copii citim o carte. Copiii au o bibliotecă foarte mare și... Ceea ce recomandăm, încercați să citiți în fiecare zi. Chiar dacă două pagini, cinci pagini, zece pagini, nu contează. Și, um... Eu ce făceam, când eram elevă sau studentă, mă duceam în librărie sau în bibliotecă și-mi alegeam așa, o carte la întâmplare, pe care o găseam pe raft. Eu, deja, acum, deschid o carte. Nici nu mă contează cine-i scriitorul, a fost atât de frumoasă. Și mi-am zis că sunt și cărți la întâmplare, care nu sunt recomandate să le alegi pe sărite. Puteai tu să descoperi ceva interesant în ele, pe care ceilalți nu l-au descoperit, să nu l-au văzut.

Loredana: Cât de important crezi că este cititul pentru noi? Mi se spune adesea acest lucru, dar pe mulți dintre noi nu ne convinge foarte ușor.

Ana Stănescu: Cred că e foarte important. Nu știu, nu înțeleg cum ai putea să nu citești cărțile. Sunt multe cărți bune și cărțile chiar te învață lucruri. Îți dau foarte multe răspunsuri. Sunt cumva așa un aliat. Știți că atunci când citești, îți creează lumea ta. Ești tu și cu personajele din carte, cu autorul, nu-ți mai contează ce-i realitatea. Atunci când ai o carte în mână, toată lumea e cititorul care citește cartea. Și e mai bun.

Lumea asta pe care ți-o faci, poate fi aliatul tău în viață. Adică poți să-ți găsești acolo toate răspunsurile pe care altele nu le găsești, nu știu, la mama, la tata, la profesor, la prieteni și așa mai departe. Cărțile te ajută să te dezvolți foarte mult, să-ți dezvolți mult gândirea. Cum ziceam, te ajută să iei decizii, te ajută să ai mai multe opțiuni decât le ai dacă nu citești, te ajută să ai mai multă încredere în tine, pentru că sunt oameni care cercetează foarte mult înainte să scrie o carte și, um, te învață cum să fii, te învață cum să te porți, te învață cum să fii cu toți oamenii din jur.

Deci mi-a plăcut cartea despre creierul copilului. E o carte foarte frumoasă și importantă. Cred că dacă toți părinții ar citi „Creierul copilului”, nu ați mai vedea copii, părinți care strigă la

INSPIRAȚIE

copii sau care se enervează când copiii fac ceva. Pentru că toate au o explicație. Așa? Da, nu știu, e... Cărțile sunt un aliat și un fel de distracție de viață. Pentru mine o casă fără bibliotecă, așa cum aveți voi acolo, în spate, un raft de ăla cu cărți, mi se pare că e o casă goală, oricât de mult e o bibliotecă, dar dacă nu are cărți, nu știu, lipsește, e foarte important să ai cărțile într-un loc, să le răsfoiești, să citești, inclusiv artă, cărți despre tablouri, de exemplu. Cred că e foarte important. Eu am foarte multe cărți începute, așa, nu am doar o carte. Există mai multe odată. Una în mașină, una în geantă, una pe noptieră. Și cred că e important așa să iei timpul cu cartea. Pentru că nu prea mai avem momentele ca astea, să fim fără telefon, fără tehnologie, fără oameni care vor ceva. Să fii doar tu cu cartea și să-ți creezi acolo lumea ta, să te concentrezi pe tine.

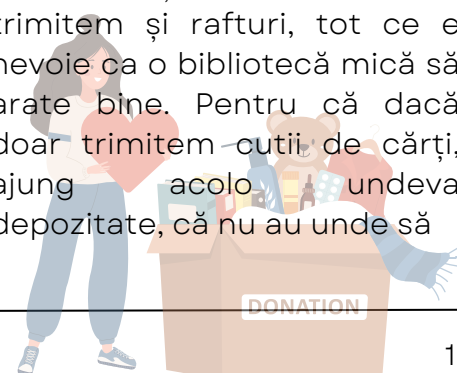

Nicoleta: Înainte să încheiem, te-aș ruga să ne povestești puțin despre proiectele pe care le mai aveți în derulare sau în pregătire și cum vă putem urmări sau găsi

Ana Stănescu: Uh, ne puteți urmări pe pagina de Facebook, PlaYouth sau pe Instagram, pe Caravana Reciclării Creative, site-ul și grupul de Facebook sau pe site-ul nostru și Ludoteca Family Hub în București. Ludoteca este un fel de bibliotecă, doar că e cu jocuri și jucării. Poți să vii să te întâlnești acolo gratis, poți să vii să te joci acolo. Este un proiect pe care îl desfășurăm acum și pe care ne concentrăm de destul de mulți ani. Um, sunt și activități pe care le facem acolo destul de multe. Era o viziune a noastră, așa, să creăm acest spațiu în București și poate și în țară. Cred că am putea să-l extindem, să-l creăm în mai multe, mai multe orașe sau chiar în sate.

Planificăm să extindem banca de jucării, nu doar în București, ci și în altă parte a României. Continuăm cu Caravana Reciclării Creative. Un alt proiect este Maratonul educației alternative. Sunt niște elemente pe care le facem pe două planuri și le continuăm și în acest plan. E la a 10-a ediție, în luna mai. Dacă reușiți să veniți în București pe 17 mai, ne-ar plăcea să vă vedem acolo.

Mai avem „Carte în sat”, proiect prin care am venit și la voi în sat cu cărți. Adunăm donații de cărți pentru sate și încercăm să le facem utilizabile. Adică nu trimitem doar cărți, încercăm să trimitem și rafturi, tot ce e nevoie ca o bibliotecă mică să arate bine. Pentru că dacă doar trimitem cutii de cărți, ajung acolo undeva depozitate, că nu au unde să

PROIECTE

le pună. Așa. Mai continuăm cu terapia prin artă. Avem un program prin care facem și ediții de terapie prin artă. Noi am făcut foarte multă artă online. În fiecare miercuri la ora 4 se întâmplă artă online. Toată terapia prin artă online. Flexibil, se putea alătura oricine. Vrem să o reluăm. Apoi mai avem un alt program prin care renovăm clase din sat, clase de școli din sat sau școli întregi. Mai avem „Grădina Precureiei”, produse pe care le plantăm alături de copii sau alături de adulți sau de seniori, grădinile din jurul centrelor în care locuiesc sau ale copiilor. Mai avem câteva proiecte la care lucrăm, dar o să vă spunem când le dăm drumul, pentru că nu am vrea să chiar zic așa înainte să le începem. Acum mai, mai, uh, avem educația prin joc și arte, prin care facem activități, cum am venit și la voi. Astea le-am deschis continuu. Um, cam astea le-aș spune.

Mi-a făcut foarte mare plăcere să vorbim și-ți mulțumesc foarte mult că ai acceptat invitația noastră. Te-aș ruga să ne spui câteva cuvinte despre această experiență. A, despre interviu, da. A fost foarte frumos, vă mulțumesc eu pentru că v-ați făcut temele, că ați pregătit întrebările atât de bine. Mi-a făcut mare plăcere și m-am gândit așa că eu, una din, una, o altă activitate pe care am îndrăgit-o a fost să fac o școală de jurnalism. Eram în liceu când

am făcut această școală de jurnalism și mi se părea foarte frumos așa și, um, sper că e o activitate care-ți permite să afli atât de multe lucruri despre oameni și să vezi atât de multe lucruri. Și mi se pare că ce faceți voi acum e un lucru foarte bun. Pentru că, uite, pentru că ați citit, ați putut să faceți întrebările foarte bune. Și v-ați pregătit.

Și mi-am amintit așa de începuturile pline de entuziasm din liceu și din școală. Sper că e o perioadă extraordinar de frumoasă și că trebuie să profitați la maxim de ea. Să nu vă fie frică. Să încercați tot ce vreți să încercați. Să îmbrățișați experiențele care vin către voi. Nu neapărat să spuneți „da” la orice, dar să fiți deschise și să mergeți așa, să explorați cât mai mult.

Mi-a, mi-a, mi-a zis așa foarte mult, în trecut, la popularitatea în care mie îmi pare că pot întoarce mulți, mă rog și acum, dar mai puțin dealuri, aș zice, despărțit mulți. Și vă mulțumesc foarte mult, dacă v-ați făcut timp și că ați ales să finalizați întrebările astea interesante, care, trecând așa prin filtru, într-o viață cu valoare despre copilărie v-am povestit foarte

EXPERIENȚE DE ÎNVĂȚARE

mult, dar asta poate reuși și într-o altă ocazie. Gata? A fost foarte drăguț. Mulțumim. Chiar vă mulțumesc. A fost așa emoționant. M-am bucurat, m-am bucurat de asta. Acum nu aveți responsabilități, acum trebuie să acumulați cât mai multe, să fiți deschise așa la toate, chiar dacă poate te sature de proiecte sau de activități, să le faceți, pentru că, chiar acum când vă povesteam, îmi aminteam, olimpiadele la care am mers, radioul. Făceam radio, puneam muzică, nu e complicat. Trebuie trei boxe, patru boxe și un microfon, atât, nu-ți trebuie mult. Sau revista aia la care scriam eu singură, scriam eu vreo 5 articole și puneam numele altor colegi, ca să nu pară aiurea. Știți cât așteptam noi o pagină de internet să se încarce? Făceam click și așteptam, așteptam. Mai făceam o dată click și așteptam. Nu găseam mare lucru, adică căutam niște chestii. Nu, că nici nu erau toate printre toate. Erau puține, nu găseai video-uri. Și așa nu le puteam urca pe nicio rețea la momentul ăsta. Acum aveți acces mai mult, la mai multe, doar să aveți grijă să nu vă fure. Acum asta e cea mai mare problemă. Vă fură ele și nu le aveți offline, știi? E foarte mult online. Închideți telefonul pentru două, trei ore și vedeți ce se întâmplă. Întrebați-vă cu prietenii și închideți telefonul și vedeți ce se întâmplă. Ceea ce se întâmplă acolo.

Chiar asta am zis. Că de-asta mi-am dorit să facem chestia asta. Pentru că sunt experiențe. Chiar sunt. Mulțumesc mult pentru experiența asta. Ați fost foarte drăguțe.

Nicoleta&Loredana: Mulțumim! Ana Stănescu: Era drăguț să, să exersați astfel de experiențe. Cred că e interesant și offline, nu?

Nicoleta: Da, clar.

Ana Stănescu: Dar, din păcate, e mai greu că suntem unde suntem. Dar dacă aveți acolo în comunitate oameni cărora mai vreți să le luați interviuri continuați să faceți acest lucru.

Mai multe despre proiectele în care este implicată Ana găsiți la adresa:

<https://playouth.ro/>

LANSARE DE CARTE

22.03.2025

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Craiova

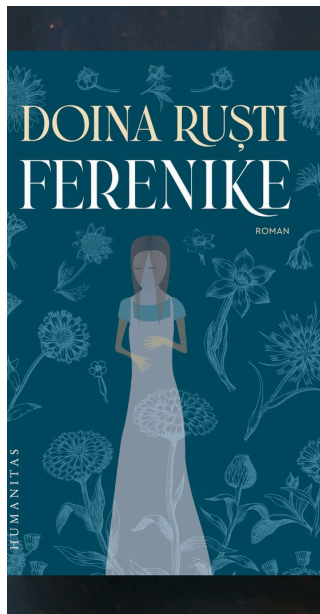
Târgul de carte Gaudeamus

**Lansare de carte „Ferenike”,
primul roman autobiografic al
Doinei Ruști.**

Doina Ruști, născută la Comoșteni, la 15 februarie 1957, este una dintre cele mai cunoscute figuri din literatura contemporană românească, prezentă atât în media dar și în social media și bucurându-se de multă apreciere din partea publicului de toate vârstele. Este un om activ atât offline, cât și online, un om care arată de fiecare dată o bună înțelegere a schimbărilor din societate, dar și în ceea ce privește viziunea și interesele noilor generații.

Are titlul academic de profesor univ. dr., cu specializarea în **Istoria culturii și civilizației universale pentru film**, a înființat grupul **Ficțiunea**, este scenaristă și ține cursuri de scriere creativă la Universitatea din București.

Lansarea ultimului roman al autoarei, un roman autobiografic de data aceasta, primul de acest fel, a avut loc și la Craiova, în data de 22 martie 2025, în cadrul târgului de carte Gaudeamus, la care au participat și cadre didactice universitare de la Facultatea de Litere din cadrul Universității din Craiova.

gaudeamus
Târgul de carte
Radio România

Craiova 2025

Sâmbătă, 22 martie, ora 13.00
lansare și sesiune de autografe

Cu:

Doina Ruști

Prof. Univ. **Cătălin Ghiță**

Lect. Univ. Dr. **Mihai Ene**

Moderator:

scriitorul **Cristi Nedelcu**

**Primul roman autobiografic
al Doinei Ruști**

„În lumea nesfârșită a casei noastre
interbelice pătrundeau ecurile
unei lumi noi și crude...”

Romanul este unul indiferent de consecințele cinematografic, în care apar aceste acțiuni la nivel personal și profesional (imposibilitatea de a publica în perioada comunistă din cauza alegerii acesteia de a nu avea copii, alegere despre care spune că a fost decizia ei de a nu lăsa urmași într-o lume în care tatăl ei a fost ucis).

Fantoma Ferenike, care dă și numele romanului, este o metaforă în roman și face referire la o femeie ce în anul 400 î.Hr. s-a deghizat în bărbat pentru a putea participa la întrecerile sportive la care nu le era permis accesul decât bărbaților, Condiția femeii într-o societate autoritară, care vede femeia ca pe o sursă de resursă de muncă, fără drepturi, mai ales după decretul lui Nicolae Ceaușescu din 1967, este des abordată în roman. **Enjoy reading...**

M. D.

POEZIE...

Teatrul Național „Marin Sorescu”, Craiova
Târgul de carte Gaudeamus

Lansare de carte
22.03.2025

Volumul de poezii „Văduva plătește dublu” al Gabrielei Gheorghisor

Editura: Cartea Românească

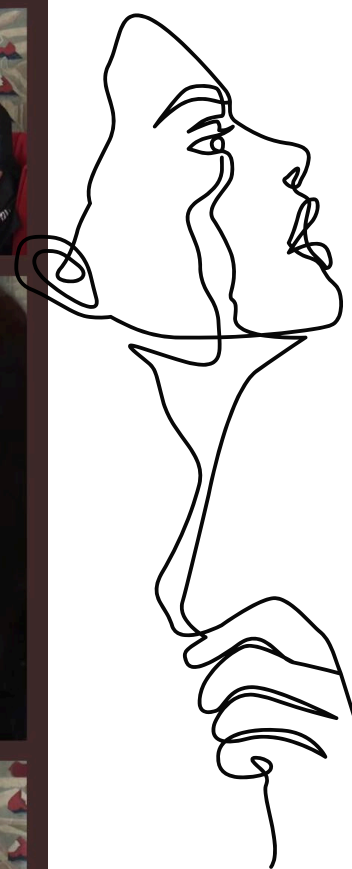
Despre autoare:

GABRIELA GHEORGHIȘOR (n. 1980, Alexandria), critic și istoric literar, poetă. Absolventă a Facultății de Litere, Universitatea din Craiova (2004), doctor în filologie (2009). Redactor-șef adjunct al revistei „Ramuri” și cadru didactic universitar. Membră a Uniunii Scriitorilor din România.

Laureata Premiului revistei „Luceafărul” pentru debut în critica literară (2008). A debutat editorial cu volumul Mircea Horia Simionescu. Dezvrăjirea și fetișizarea literaturii, pentru care a primit: Premiul Uniunii Scriitorilor din România pentru anul 2011, secțiunea Debut; Premiul „Cartea Anului” al Filialei Craiova a U.S.R.; Premiul „Tiberiu Iliescu” al revistei „Mozaicul” (2011); Premiul pentru exegeza romanului (Colocviile Romanului Românesc Contemporan, ediția a V-a, Alba-Iulia, 2012).

Autoarea volumelor de critică

literară: Monograme. Foarte frumos a descris Configurații ale prozei Gabriela Gheorghisor în românești contemporane discursul ei poezia, ca o (2012), Monograme. metodă de îmblânzire a Configurații ale poeziei sufletului, poezia este despre românești contemporane vulnerabilitate și te expune. (2014), Cristian Popescu. Poezia Gabrielei Gheorghisor Arlechinada tragică (2015). este despre condiția femeii și

*„Eu măsoar viața
în cești de cafea”*

a feminității în societate și modul în care societatea se raportează la femeia singură, pe care toți o înșeală. Poezia ei tratează tema văduviei, prin care autoarea explică că nu înțelege numai pierderea partenerului de viață, ci o stare de spirit definitorie pentru condiția umană, după o pierdere, indiferent de natura relației, o stare de spirit pe care o experimentăm cu toții, dar vede libertatea ca pe o armură de oțel pentru a proteja sufletul rămas singur.

Sursă: <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1286807519503772&set=a.621196236064907>
<https://www.cartearomaneasca.ro/info/carte/vaduva-plateste-dublu>

M.D.

POEZIE...

Destrămare

Sufletul meu destrămat ca o dantelă veche
nu mai poate înveli niciun suflet.

Mi-am promis în jurnal, la optsprezece ani,
că o să fiu scriitoare, cum te întrebau
oracolele din copilărie: Ce vrei să devii
când te faci mare?

Cu ce literă începe numele băiatului
care-ți place? Asta era amuzant.

Nu există litere pentru fata de împărat
fără stea și fără noroc.

La nașterea mea,
ursitoarele s-au făcut criță.

Mă mișc precum o țeastoasă
care nu mai găsește drumul spre mare.

Când îmi scot vălurile,
pielea mea strălucește ca mătasea.

Tu îmi numeri vertebrele,
de parcă as fi o specie preistorică.

*„Când tandru, când ludic-macabru, balansul vieții și al morții trăiește pe baza
autoanalizelor nemiloase ale unei poete cu o voce de o forță a sugestiei ieșită din comun.”*

Mircea Mihăieș

EXPERIENȚE CULTURALE 360 DE GRADE

Dragii mei,

Mă numesc Cristiana, am terminat gimnaziul, care mi-a adus foarte multe amintiri frumoase, datorită fundației și a implicării diriginței. Prin aceste experiențe, am avut ocazia de a crea relații de prietenie mai strânse, dar și să fiu mai puțin rușinoasă, ieșind aproape în fiecare lună la cinema, teatru, muzee, dar și la filarmonică, unde am avut mereu o masă caldă.

Având în vedere faptul că suntem din mediul rural, nu avem așa de des ocazia de a merge în oraș sau la mall, iar prin această experiență m-am acomodat mai mult și pot spune că îmi doresc să învăț cât mai bine și să merg în mediul urban, deoarece nu mă simt așa judecată ca aici, iar oamenii par mai liniștiți și cred că este mai ușor de trăit ca aici.

Referitor la mersul la teatru, a fost partea mea preferată. Nu știam că îmi place, dar totul de acolo îmi place, iar modul în care actorii joacă chiar m-a impresionat, pe lângă mesajele transmise. Am fost la 2 piese și pot spune că în viitor sigur o să mai merg.

La muzee mi-a plăcut, deoarece a fost o experiență la care dacă nu eram cu școala, nu știu cât de repede aș fi putut merge. Oamenii de acolo ne-au explicat tot ce era nevoie și chiar am aflat informații noi.

La cinema cred că am râs mereu, cel mai mult, având în vedere faptul că mergeam cu colegii mei, iar după mergeam să mâncăm. Mi-am sudat relațiile de prietenie, plus că aici, în comunitate, nu avem unde să mergem la cinema. Filmele mereu au fost foarte bune, iar experiențele de neuitat.

La filarmonică mi-a plăcut foarte mult liniștea și faptul că nimeni nu vorbea acolo, ci doar ascultau. Muzica mi-a plăcut foarte mult, m-a calmat și emoționat sincer. Vicara mi-a plăcut cel mai mult și cu siguranță în viitor aș vrea să repet experiența.

Toate aceste experiențe m-au dezvoltat și m-au făcut să realizez că trebuie să muncesc mult pentru viitorul meu și să ajung bine.

Vă mulțumesc mult pentru implicare și că mi-ați făcut anii mai buni.

Cu drag,

Cristiana S.

RECENZIE DE CARTE

Tăurașul Ferdinand

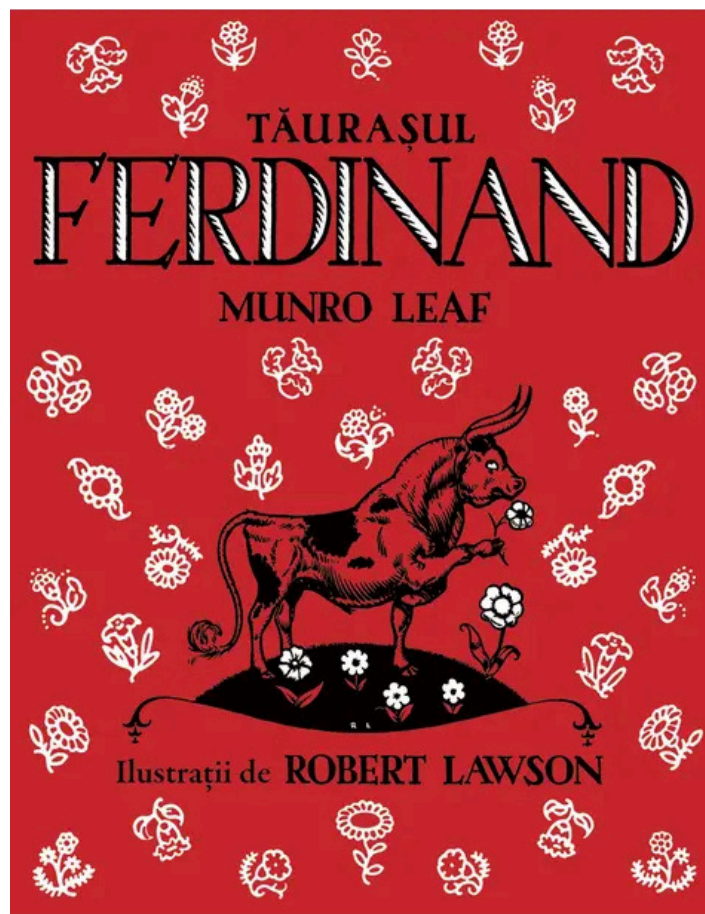
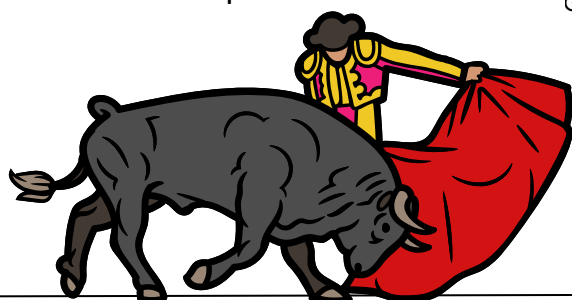
de Munro Leaf

editura: Arthur

An apariție: 2017

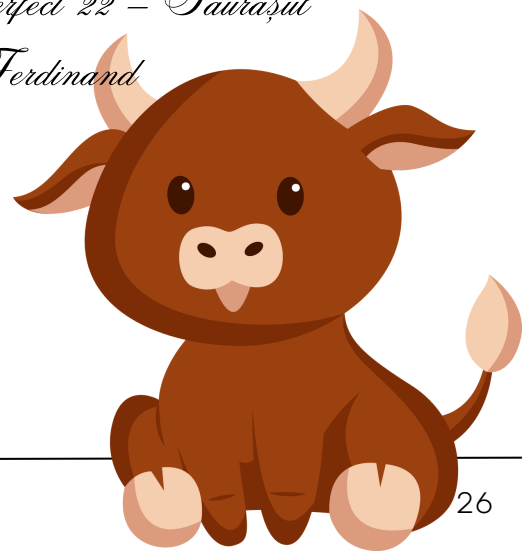
Ferdinand era un tăuraș din Spania, dar Ferdinand nu era ca restul, lui îi plăcea să miroase și să admire florile. Într-o zi, mama lui a venit la el și s-a îngrijorat că era să rămână singur, dar el i-a explicat că hobbyul lui era să stea să admire florile. Până într-o zi! Când au venit 5 bărbați să aleagă un taur pentru coridele din Madrid! Ferdinand știa că nu e făcut pentru asta, așa că s-a dus la florile lui, dar când s-a pus jos, s-a pus pe un bondar! Bondarul l-a înțepat. Ferdinand, de durere, a început să sară și să alerge, iar oamenii când l-au văzut, l-au ales pe loc. În ziua coridelor erau o grămadă de oameni, femeile aveau flori în păr, iar Ferdinand când a văzut florile nu s-a mai gândit la nimic altceva și s-a așezat să le admire. Oamenii când l-au văzut, l-au dus înapoi acasă și așa s-a și terminat povestea !

Georgiana
Anghel

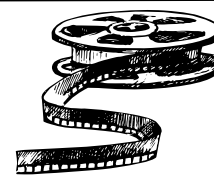
*Dacă nu ne-am refugiat printre răzoare de
morcovi, putem să ne refugiem în plin câmp,
ori în vârf de deal, ori la umbra generoasă a
unui copac... și să mirosim flori.*

*#Refugiul Perfect 22 – Tăurașul
Ferdinand*

BEHIND SCENES

BOOVIE 2025

Boovie® este un festival-concurs de book-trailere care oferă participanților o formă de instruire bazată pe dezvoltare personală și mijloace nonformale: citire conștientă, trailer, actorie, scriere creativă, montare-editare film, cinematografie, spot publicitar.

Sursă:

<https://boovie.ro/regulament>

Și anul acesta clubul de lectură se are o echipă care pregătește un book-trailer pentru festivalul Boovie, este vorba despre echipa *The Show Brothers* care participă la secțiunea Kids.

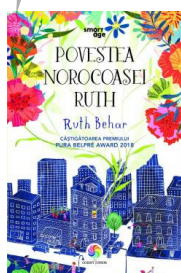

Pe platoul de filmare, la PhotoFrame Craiova.

+LIGHTS+
★Camera★
=ACTION!=

Ce carte citim?

Povestea Norocoasei Ruth, scrisă de Ruth Behar, expune lupta unei fete care ajunge într-o țară nouă, unde trebuie să se adapteze, să învețe limba, să înțeleagă cultura, să își recapete bucuria copilăriei, însă un accident riscă să ruineze totul.

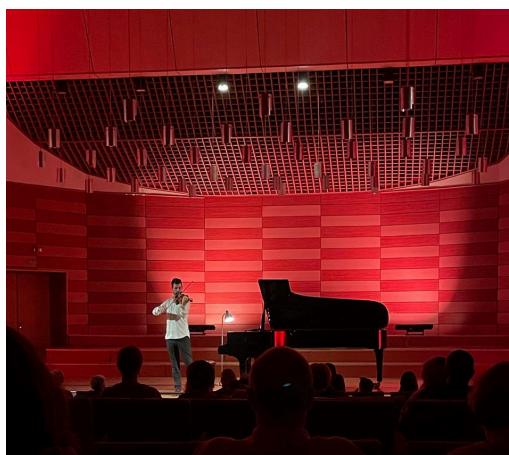

Stay close... Va urma...

Interviu - Gelu Duminică

Prima dată la Filarmonică...

Povești de la muzeu...

Despre transformare și reciclare...

CHALLENGE
YOURSELF

Realizatori interviu: Păpălău Loredana
Pîrlac Eugenia Nicoleta
Tehnic: Răducan Florentina Ariana
Redactori: Pîrlac Eugenia Nicoleta
Stoican Cristiana
Anghel Georgiana
Coordonator: Mihaela Dabija